

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Francisci Montmorencii E Societate Iesv Cantica Et Idyllia
Sacra**

Montmorency, François de

Antverpiae, 1638

Thiranthropia. ex cap. 4. Daniel.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69423](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69423)

THIRANTHROPIA
IDYLLION.

ARGUMENTVM.

Videns DANIEL Propheta iuxta ripam Euphratis NABUCHODONOSOREM Chaldaeorum Regem inter boues pascentem communes cum ijs herbas; hoc Pastoralis carmine eius deflet infortunium, spondetque deinceps, expletis septem ærumnarum annis, omnia meliora.

Ex cap. 4. Danielis.

R *Vra meis semper placeant ante omnia
Musis;
Semper amem silvas: & amarunt haec
quoque Reges,
Regius & sanguis Daniel. ô qui modo lucis
Inferat Assyrijs! ô qui me sistat ad amnem
Precipiti Chaldea secat qui pascua cursu!
Fusus ubi in molli Daniel ad flumina musco,
Armentum cum fortè inter regale videret
Armenti dominum pasci communibus herbis;
Hos dedit ex imo suspirans pectore questus:
In bouis indignam visum transisse figuram
Luxerunt dominum Babylonides inde puel-*
la,

Hinc

*Hinc iuuenum chorus. Ecquis enim non fleuit
acerba*

Fata vicesque tuas, infelicissime rerum?

Te veteres etiam palme, torrentibus undis

Quas rigat Euphrates, etiam fleuere myrica;

Nubiferi vertex etiam te fleuit fmai,

Te rigida Tauri silices, te Caspia claustra,

Cum falsis primum impleres mugitibus agros,

Infelix! cum cervici inga dura timeres.

Quis te mutauit tantus Deus? ullane ludos

Fortuna similes patrum vetus audiit aetas?

*Hoc tamen ante malum memini predicere
missa*

Somnia de caelo, nisi mens tibi ceca fuisset.

Hinc adeo generis magnorum oblitus auorum,

More fera, solis quadrupes in montibus erras,

Et gemina in leui fangis tibi cornua fronte.

*Heu miserande Nini pronepos! non murice
vestis*

Tincta, Semiramiâ nec acu variata, cubile

Iam tibi consternit: sed sub Ioue degis aperto,

Membra super nudis sed proijcis hispida saxis,

Quo te cumque loco nox interceperit atra,

Ah vespertinus ne te lupus, ah leo ne te

Excipiat (stabulatur enim leo plurimus istis

*Saltibus) ah! moneo procul ah fuge lustra
ferarum!*

*Quin ades huc potius. carpes hic plena se-
cundum*

Flumina

Flumina Luciferi primo cum sidere gramen,
Colludit viridi dum ros argenteus herba.

Mox ubi quarta sitim collegerit hora diei,
Ad gelidos ego te latices, ad pocula ducam.

Inde sub ilicibus nigris, in valle reductâ,
Floribus effultus frigus captabis opacum.

Ipsè tibi intereâ meditabor arundine carmen,
Si quâ fortè tuum valeam mulcere furorem.

Ah Daniel, Daniel, surdo canis! in nemus ille
Emicat, abrumpens medio tua verba boatu.

Mène fugis? per ego & salebras, & confraga
silua

Te sequar, & caro capiti comes usque manebi.
Stat mihi velle pati tecum non antè soporem.

His oculis tribuam, prius aut ieiunia solvam,
Quàm Deus, humanis solitus mitescere panis,

Propietate meâ posthac tibi fiat amicus.

Audior? an qui amant fingunt sibi prospera?
certè

Audior. en dextram Deus en mihi personat
aurem,

En monet, in melius mutatâ sorte locandum

Te veteri rursus solio: septennia postquam

Integra transferint, postquam pernôris, in
ipsos

Esse Deum qui ius exerceat acre Tyranno.

Signa quid obseruas Chaldaee? quid aspicias
ortus

Astrorum? nihil ista dabunt, quae consulis, astra
Scire

Scire futurorum, sibi quæ Deus abdita seruat.
Et mihi fatorum, cum vult, tabularia pandit.

Hinc, pueri, vobis oracula fausta reporto.

Ergo alacres silvas pridem desueta voluptas
Iam teneat, silvæ domino gaudete recepto.

Mens illi redit, & maiestas pristina vultus.

De boue nil superest. sed adhuc tamen edere
prima

Verba timet, ne mugitus pro voce sequatur.

Plura locuturum properavit cingere Vatens

Ilicis agresti pastorum turba coronâ,

Et rigidam iussit violis mollescere quercum.

